

Livet, naar Oprøret ffer under farefulde Omstændigheder. Jfr. i Dvrigt §§ 112, 114 og 115 samt almindelig Straffelov §§ 98 og 103.

Til § 100.

Disse Personer henregnes efter flere fremmede Love ubetinget til Hovedmændene, men dette synes dog at være for strengt. Det kan vel ellers synes, at Bestemmelsen bliver overflødig paa Grund af § 51, men det er dog anseet rigtigst at henlede Opmærksomheden paa denne Anvendelse.

Til § 101.

Jfr. almindelig Straffelovs § 103.

Til § 102.

Den i § 102 omhandlede Forbrydelse, den passive Modstand, er ikke Oprør, men behandles som saadan, naar Modstanden fortsættes, efterat en udtrykkelig Opfordring om at vende tilbage til Lydighed er gaaet forud. Med Hensyn til Straffene jfr. § 112.

Til § 103.

Mysteri henhører vel under Begrebet om Forsøg, men paa Grund af det særdeles Farlige i samme anses det ofte med samme Straf som den fuldbyrdede Forbrydelse, jfr. Kr. Art. Br. 9de Marts 1683 § 44, 8de Jan. 1752 § 550, 29de Juli 1756 § 600. Herfra er dog afveget i Forslaget, men den i almindelig Straffelov § 46 fatte Grændse for Straffen for et Forsøg er gjort uanvendelig. Med Hensyn til de i Slutningen foreslaaede Straffe jfr. almindelig Straffelov § 12.

Om de Deltagere i Mysteriet, som frivillig afstaa fra Forbrydelsen, jfr. § 108.

I Paragrafens sidste Punktum er taget Hensyn til Folkethingets Afstemning.

Til § 104.

Den anvendte Grundsætning er almindelig i militære Love. Jfr. Kr. Art. Br. af 1683 §§ 41, 42 og 167, af 1752 § 549 og af 1756 § 598. Efter Ophidselsen ikke i en Forsamling af Krigsfolk eller i en saadan kun er rettet til en enkelt Person, kommer denne Paragraf ikke til Anvendelse. Paragrafen omhandler saavel den umiddelbare som den middelbare Opfordring; den sidste vil vel i Reglen være mindre farlig, men til denne Gradsforskjel vil Krigsretten kunne tage Hensyn ved Straffens Udmaalning.

Til § 105.

Paa Grund af de farlige Følger, der kunne opstaa af disse Handlinger, kan Straffens højeste Grad ikke sættes saa ganske lavt. Foregaa de nævnte Handlinger ikke i en Forsamling af Krigsfolk, maa de almindelige Straffe for Brud paa Agtelsespligten eller anden Straf, som ville være

forstyldte for Handlingen i og for sig, være tilstrækkelige.

Til § 106.

Den Straf, der er bestemt for Handlinger, som egne sig til at bevirke Oprør eller Ulydighed, vil ogsaa kunne anvendes paa den, der udbreder Misnøje i nogen Del af Krigsmagten, jfr. Kr. Art. Br. af 1683 § 167, af 1752 § 556 og af 1756 § 598.

Bed Redaktionen af denne Paragraf er taget Hensyn til Folkethingets Afstemning.

Til § 107.

I det Bæsentlige anvendes samme Grundsætning i § 124.

Til § 108.

Jfr. §§ 65 og 93 og den almindelige Straffelov § 109.

Til § 109.

Formodningen synes at være for et Mysteri, men den vil kunne svækkes og deraf vil Straffen afhænge.

Til § 110.

Jfr. almindelig Straffelov §§ 98 og 103. Bed flere Krigeres væbnede Deltagelse faar Forbrydelsen en militær Karakter.

7de Kapitel.

Om andre Forbrydelser med Hensyn til Foresatte, Overmand og Bagthavende.

Kapitlets Overskrift er saa almindelig, at derunder indbefattes alle Forseelser mod Lydigheds- og Agtelsespligten, der enten ikke høre under det foregaaende Kapitel eller om hvilke der ellers ikke er givet særlige Regler.

Til §§ 111 og 112.

Ulydigheden kan modtage alle Grader af Strafbarhed, og derfor gaa Straffene fra Fængsel til Livsstraf. I § 111 nævnes visse Omstændigheder, der medføre en nærmere Bestemmelse af Straffen, og i § 112 omhandles derpaa Ulydighed af den farligste Art eller under de farefuldeste Omstændigheder. I sidste Tilfælde er Straffens ringeste Grad sat til Embeds Fortabelse, hvorved for de ringere Militære er den militære Straf, jfr. § 55. Livsstraf vil vist ikke lettelig blive anvendt, undtagen naar et affkrækkende Exempel efter Standretsbehandling anses nødven-